

i forskjellige Livsstillinger. 83 opholde sig paa Landet, 67 i Kjøbstæder og 68 i Kjøbenhavn, hvor 11 ere fast Eiendom, medens 32 ere Eiendomsbefiddere paa Landet og 26 i Kjøbstæderne. Hvad angaar Opholdstiden her i Landet, have de i Sverige og Norge fødte (132) været her: 12 i 5—10 Aar, 67 i 11—20 Aar, 32 i 21—30 Aar, 15 i 31—40 Aar, 1 i 42 Aar, 1 i 45 Aar og 1 i en længere Aarrække, men 3, nemlig de foran nævnte Børn, have kun været her i 1—2 Aar. Af de i Slesvig fødte (6) har 1 opholdt sig her i 7 Aar, 1 i 12 Aar, 1 i 13 Aar, 2 i 16 Aar og 1 i 19 Aar og ere alle komne her til Landet som Børn. De i Thydskland fødte (75) have opholdt sig her saaledes: 1 (Nr. 209) har kun været her i 10 Aar, 1 (Nr. 9) i 12 Aar, 29 i 15—20 Aar, 35 i 21—30 Aar, 8 i 31—40 Aar og 1 i 43 Aar. Den i Rusland fødte (Nr. 133) har været her i 6 Aar, Franskmændene (Nr. 160) i 33 Aar og af de 3 Englændere 1 (Nr. 207) i 17 Aar, 1 (Nr. 218) i 19 Aar og 1 (Nr. 217) i 21 Aar. Det er ved Attester godtgjort, at Ansøgnernes Børn, for saa vidt de have naaet den skolepligtige Alder, erholde dansk Undervisning, og at de voksne Børn have nydt en saadan, ligesom at de Ansøgere, som ere fødte udenfor de nordiske Lande, ere det danske Sprog mægtige, hvorhos samtlige Ansøgninger ere anbefalede af vedkommende kommunale Autoriteter, for Kjøbenhavns Vedkommende af den samlede Magistrat. — Det vil heraf ses, at medens de Fordringer, som hidtil ere stillede for Indfødsrets Erhvervelse, saaledes i det Hele taget ere opfyldte for samtlige Ansøgnernes Vedkommende, er der med Hensyn til den af Landsthinget i Reglen fordrede Opholdstid her i Landet Mangel til Stede for 3 af de 6 Slesvigerne, for Nr. 9, Nr. 133 og Nr. 209. Hvad nu først Slesvigerne angaar, da har man næppe nogensinde stillet saa store Fordringer med Hensyn til Opholdets Længde, som ellers gjælder for thydsk fødte Ansøgere (15 Aar), og da de 3, hvorom Tælen her er, have opholdt sig her henholdsvis i 7,

12 og 13 Aar, ere komne herind som Børn, have nydt dansk Undervisning og Opdragelse og forøvrigt ere godt anbefalede, tager Udvalget ikke i Betænkning i Overensstemmelse med Ministeriet at indstille dem. For Nr. 9's Vedkommende, der er født i Neumünster i Holsten 1868, slutter Udvalget sig ligeledes til Ministeriets Indstilling, idet han rigtignok kun har haft fast Ophold her i Landet i 13 Aar, men er kommet hertil som et 6 Aar gammelt Barn, har erholdt dansk Undervisning, er konfirmeret her 1882 og fremdeles har Ophold og Arbejde paa Hellebæk Fabrikker i Tikjøb Sogn, i hvilken Kommune han uafbrudt har opholdt sig siden sin Ankomst her til Landet. Ogsaa Nr. 209, der er løst fra sit underfaatlige Forhold til Preussen, men kun har været her i Landet i 10 Aar, maa Udvalget anbefale til sit Duffes Opfyldelse. Han kom nemlig hertil 9 Aar gammel, har erholdt dansk Undervisning i 5 Aar indtil sin Konfirmation 1881, hvorpaa han har staaet i 3 Aar i Lære og kom derpaa i 1884 til Frederiksberg, hvis Kommunalbestyrelse har anbefalet ham. Den i Rusland fødte (Nr. 133) Marcus Minnil, der kun har været her i 6 Aar, blev allerede i forrige Samling indstillet af det af Landsthinget nedsatte Udvalg (se Rigsdtid. 1885—86, Till. B. S. 83—84), og herimod gjordes ingen Indvending fra nogen Side, hvorfor han, der er Officerselev og fremdeles anbefales af Fredericia Byraad, her paany indstilles.

Tilbage staa da de tidligere ommeldte 3 Børn, nemlig Nr. 195, Datter af Professor Warming, født i Sverige, kun 2 Aar gl., og Nr. 202 og 203, Søn og Datter af Baron Zytphen-Abeler, begge fødte i Sverige og henholdsvis 5 og 3 Aar gamle. Vel er det nu den i Almindelighed fulgte Regel, at Indfødsret ikke gives Nogen, som endnu ikke er kommen til Skjelsaar og Alder, men kun til Mænd og Kvinder, der selv begjære at erholde den, men ligesom man har erkjendt, at man kunde tænke sig Tilfælde, hvor det vilde være rigtigt at gjøre Undtagelse fra